

Sophie vysloví želanie

Ked sa vás najlepšia priateľka pokúsi pripraviť o život, zanechá to vo vás stiesnený pocit.

Agatha vyzrela von na svoje a Sophino zlaté súsošie, ktoré sa týčilo nad slnkom pozláteným námestím, a nejako sa jej to podarilo prezrieť.

„Nejde mi do hlavy, prečo to musí byť muzikál,“ prehodila a kýchlala z karafiátov na ružových šatách.

„Nieže tie kostýmy prepotíte!“ pokrikovala Sophie po chlapcovi, ktorý sa boril v sadrovom odliatku hrôzostrašnej psej hlavy. Vedľa neho sa potkýnala dievčinka s roztomilou psou hlavou, ktorá k nemu bola pripútaná povrazom. Sophie prichytila dvoch chlapcov s menovkou

CHADDICK a RAVAN pri pokuse o výmenu šiat. „Nech vám ani nenapadne prehodiť si školy!“

„Ja chcem byť navekáč!“ odvrával jej Ravan a potahoval svoju rozgajdanú čiernu tuniku.

„Svrbí ma parochňa,“ mraučala Beatrix a škrabala si svoju blondávu ozdobu hlavy.

„Ani vlastná mať ma nespozná,“ bedákal chlapec v žiarivo-striebristej maske riaditeľa školy.

„A NEHCEM POČUŤ ŽIADNE PONOSY NA ROLY!“ hromžila Sophie. Dcére kováča zverila rolu Dot a hneď jej strčila do rúk dva čokoládové nanuky. „Do budúceho týždňa musíš pribrať aspoň deväť kíľ.“

„Vravela si, že to nebude nič okázalé,“ pripomenula jej Agatha, keď očami zavadila o chlapca, ktorý balansoval na rebríku. Práve domaloval dve dobre známe zelené oči na divadelný šiator. „Vraj niečo nevtieravé na oslavu výročia.“

„Sú všetci chlapci v tomto meste tenori?“ ťahavým tónom horekovala Sophie, keď navlas podobnými zelenými očami prechádzala po chlapcoch. „Nenájde sa vari medzi vami nikto, kto už nemutuje? Určite niekto má na to, aby zahral Tedrosa, najrúčejšieho, najočarujúcejšieho princa v...“

Spočinula zrakom na červenovlasom Radleyom s predhryzom a v tesných gatiach. Hrudník sa mu nadmul pýchou. Sophie naplo na vracanie a puncovala ho za Horta.

„Pôsobí to, naopak, veľmi veľikášsky,“ ozvala sa Agatha už hlasnejšie, keď videla, ako dve dievčatá sťahujú zo stánku na predaj lístkov plátno s dvadsiatimi neónovými sieťotlačovými tvármi Sophie. „A nepripadá mi to vkus...“

„Svetlá!“ zrúkla Sophie na dvoch chlapcov zavesených na lanách.

Agatha sa strhla od oslepujúcej detonácie. Nakukla cez prsty na zamatovú oponu za nimi. Bola ozdobená tisícom dobiela rozžeravených žiaroviek, ktorými bolo vyhláskované:

KLATBY! Muzikál

Herečka v hlavnej úlohe, autorka, režisérka a producentka: Sophie

„Na finále je to asi málo nápadité, čo povieš?“ Sophie pritancovala k Agathe v temnomodrej bálovej róbe s filigránskymi zlatými lístkami. Okolo krku mala rubínový prívesok a na hlave diadém z modrých orchideí.

„Ešteže som si spomenula. Vieš spievať druhý hlas?“

Agatha na ňu vyletela ako podráždená osa. „Čo si sa pominula na rozume? Tvrдила si, že si tým uctíme pamiatku unesených detí. Nemala to byť jarmočná fraška! Nevieť hrať ani spievať. Zrazu tu máme skúšku kostýmov na prehliadku márnosti, ku ktorej chýba scenár... a TO má byť čo?“

Mierila prstom na nápis na šerpe z červených kryštálov na Sophiných šatách, ktorý znel:

Kráľovná bálu

Sophie na ňu urazene flochla. „Vari odo mňa neočakávaš, že vyrozprávam náš príbeh podľa skutočnosti?“

Agatha sa zachmúrila.

„Ach, Agatha, ak nebudeme chválorečiť seba, kto to za nás urobí?“ dohovárala jej Sophie a zrakom sa popásala na obrovskom amfiteátri. „To my sme odkliali Gavaldon! Zavraždili riaditeľa školy! Nadživotné velikánky! Viac než bájne postavy! Kde je teda náš palác? Kde sú naši sluhovia? Na výročie nášho únosu z tohto nechutného mestečka by nás mali velebiť! Zbožne uctievať! Skloniť sa, a nie sa vyťahovať s vypasenými, nevkusne oblečenými vdovami!“

Jej hlas burácal nad prázdnyimi drevenými sedadlami. Zbadala, ako si ju jej priateľka skúmavo premeriava.

„Veď dostal povolenie od rady starších,“ zastala sa ho Agatha. Sophie potemnela tvár. Vyviedlo ju to z miery, a tak radšej začala rýchlo rozdávať listy s notami účinkujúcim.

„Kedy sa koná tá svadba?“ vyzvedala sa Agatha. Sophie neodpovedala.

„Sophie, kedy sa koná?“

„Deň po našej šou,“ vyšlo napokon zo Sophie, ktorá práve zdobila gigantický oltár girlandami. „Ešte sa to môže zmeniť, keď uvidia ten záver.“

„Ako to myslíš? Čo bude nakoniec?“

„Ja som s tým uzrozumená, Aggie. Zmierila som sa s tým.“

„Sophie, čo bude na záver?“

„Je predsa dospelý. Môže sa slobodne rozhodnúť.“

„A táto šou nie je ani náhodou pokusom o prekazenie svadby tvojho otca.“

Sophie to popudilo. „Čo ti to napadlo?“

Agatha zablúdila pohľadom k oltáru, pod ktorým sa hrbila tlstá, stará bezdomovkyňa v závoji. Sophie jej dala menovku Honora.

Sophie vrazila noty Agathe do rúk. „Byť na tvom mieste, učila by som sa spievať.“

Ich návrat z Lesov pred deviatimi mesiacmi vyvolal rozruch, ktorý až naháňal strach. Už dvesto rokov totiž riaditeľ školy unášal deti z Gavaldonu do svojej Školy dobra a zla. Veľa detí sa nenávratne stratilo, veľa rodín sa rozvrátilo, a tuhla dve dievčiny po tom všetkom našli cestu späť! Ľudia ich chceli bozkávať, dotýkať sa ich, stavať im sochy – ako nejakému božstvu, ktoré padlo na zem. Rada starších sa snažila ľuďom vyhovieť, a preto navrhla, aby sa pod jej záštitou konali autogramiády v kostole po nedeľných bohoslužbách. Otázky, ktorými ľudia pri tej príležitosti zasypávali dievčatá, boli vždy na jedno kopyto: „Mučili vás?“ „Ste si isté, že kliatba je nadobro zrušená?“ „Nevideli ste môjho syna?“

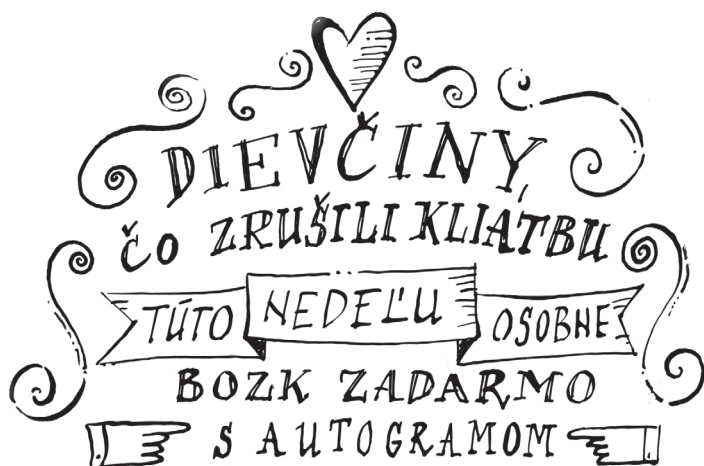
Sophie sa ponúkala, že sa toho ujme sama. Bola však prekvapená, že sa vždy dostavila aj Agatha. Počas prvých mesiacov Agatha deň čo deň poskytovala rozhovory pre mestský zvitkový hlásnik. Dovolila Sophie, aby ju vyobliekala a nahrubo nalíčila, a zdvorilo strpela deti, ktoré jej priateľka nemusela.

„Malí bacilonosiči!“ zabrblala Sophie a pred podpísaním ďalšej rozprávkovej knižky si čuchla z eukalyptového oleja. Všimla si, že Agatha sa usmieva na chlapca, ktorému podpisuje exemplár Kráľa Artuša.

„Odkedy máš rada deti?“ opýtala sa neutrlo Sophie.

„Odkedy sa doprosujú matkinej vizity, keď ochorejú.“ Agatha pri úsmeve odhalila stopy rúžu na zuboch. „Jakživ nemala toľko pacientov.“

Do leta sa rady ich obdivovateľov zmenšili. Sophie prišla s nápadom, že vyrobia plagáty.

DIEVČINY
ČO ZRUŠILI KLIATBU
TÚTO NEDEĽU OSOBNĚ
BOZK ZADARMO
S AUTOGRAMOM

Agatha vyjavene hľadela na nápis na kostolných vrátach.

„Bozk zadarmo?“

„Na ich rozprávkovú knižku,“ uviedla veci na pravú mieru Sophie a našpúlenými perami, ktoré mala natreté kriklavočerveným rúžom, vtisla odtlačok na ukážku na toaletné zrkadielko.

„Mala som z toho iný dojem,“ upozornila ju Agatha. Poťahovala si tesne priliehajúce zelené šaty, ktoré jej požičala Sophie. Po návrate domov očividne vymizla zo Sophinho šatníka ružová. Zrejme jej pripomínala časy, keď bola plešatou a bezzubou bosorkou. „Opozerali a opočúvali sme sa im, nič s tým nenarobíš,“ uvažovala nahlas Agatha a potiahla si viazačku na šatách. „Je načase, aby sme začali žiť normálne ako všetci ostatní.“

„Tento týždeň by som tam možno mala ísť sama,“ šibla po nej pohľadom od zrkadla Sophie. „Možno z teba vycítili nedostatočné nadšenie.“

Hoci Sophine plagáty vyzývavo sľubovali „intímny darček“ ku každému autogramu, ako aj „večeru vo dvojici“, dve nedele za sebou sa neobjavil žiaden záujemca – okrem zápachajúceho Radleyho. Do jesene niekto postfihal oznamy o hľadaných deťoch na námestí a deti zapotrošili rozprávkové knižky kdesi v skriniach.

SOMAN CHAINANI

Druhé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Cooboo v Bratislave v roku 2022
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie
Zodpovedná redaktorka Eva Piarová
Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *The School for Good and Evil: A World without Princes*
vydaného nakladateľstvom HarperCollins Publishers, New York, 2014,

preložila Zora Ličková
Revízia Zuzana Trstenská
Ilustrácie Iacopo Bruno
Grafická úprava a lettering Tomáš Kropáček
Sadzba Tomáš Kropáček
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA